

A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (hatodik tanács)

2011. január 12.*

A T-411/09. sz. ügyben,

Ioannis Terezakis (lakóhelye: Brüsszel [Belgium], képviseli kezdetben: B. Lombart, később: P. Synoikis ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: L. Flynn és C. ten Dam, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: angol.

a 2009. augusztus 3-i bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelme tárgyában, amely határozat megtagadta a felperestől az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) és a görög gazdasági és pénzügyminisztérium közötti, Athén (Görögország) spatai nemzetközi repülőtérének építésével összefüggő esetleges adózási szabálytalanságokra vonatkozó levelezés bizonyos részeihez, valamint egyes levelek mellékleteihez való hozzáférést,

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács),

tagjai: E. Moavero Milanese elnök, N. Wahl (előadó) és S. Soldevila Fragozo bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

Végzést

A jogvita előzményei és az eljárás

- ¹ A felperes, Ioannis Terezakis a 2009. április 24-i elektronikus levélben az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) alapján hozzáférést kért az Európai Közösségek Bizottsága és a görög hatóságok közötti, Athén (Görögország)

spatai nemzetközi repülőterének építésével összefüggő esetleges adózási szabálytalanságokra vonatkozó levelezéshez.

- 2 Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) „Versenypolitika és Stratégia” C igazgatóságának igazgatója 2009. június 8-i elektronikus levelében azok közül a dokumentumok közül, amelyekhez a felperes hozzáférést kért, öthöz hozzáférést biztosított. E dokumentumok az alábbiak voltak:
 - az OLAF-nak a görög pénzügyminisztériumhoz címzett, 2004. október 15-i levele;
 - a görög pénzügyminisztériumnak az OLAF-hoz címzett, 2006. október 20-i levele;
 - az OLAF-nak a görög pénzügyminisztériumhoz címzett, 2006. december 22-i levele;
 - a görög pénzügyminisztériumnak az OLAF-hoz címzett, 2007. január 31-i levele;
 - az OLAF-nak a görög pénzügyminisztériumhoz címzett, 2007. július 27-i levele.
- 3 A felperes a Bizottság főigazgatójához címzett 2009. június 19-i levelében megerősítő kérelmet nyújtott be, amelyben a Bizottságot válaszában felülvizsgálatára, valamint arra kérte, hogy biztosítson számára teljes körű hozzáférést a fenti 2. pontban említett dokumentumokhoz, beleértve azok mellékleteit is, valamint az OLAF-nak a görög pénzügyminisztérium részére küldött, 2007. július 18-i elektronikus leveléhez.

- 4 Az OLAF főigazgatója a 2009. augusztus 3-i levelében (a továbbiakban: megtámadott határozat) megerősítette a 2009. június 8-i határozatban foglalt elutasító döntést. A megerősítés alátámasztásaképpen az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, valamint 4. cikkének (2) bekezdésében előírt kivételekre hivatkozott. A felperes által a 2007. július 18-i elektronikus levélhez való hozzáférés iránti kérelmet illetően közli, hogy először is ez a levél az eredeti kérelemben nem szerepelt, másodszor pedig az nem szerepelt az OLAF iratanyagában, mivel informális emlékeztetőről van szó.

- 5 A felperes a Törvényszék Hivatalához 2009. október 13-án benyújtott keresetlevéllel benyújtotta a jelen, a megtámadott határozat megsemmisítése iránti keresetet.

- 6 A Bizottság a Törvényszék Hivatalához 2010. február 4-én benyújtott levelében a Törvényszéket annak megállapítására kérte, hogy a kereset okafogyottá vált, mivel ugyan ezen a napon határozatot hozott, amely a megtámadott határozatot visszavonta, és annak helyébe lépett.

- 7 A Bizottság a 2010. február 4-i határozatában közli, hogy a felperes az eredetileg kérelmezett dokumentumok tekintetében szélesebb körű hozzáférésben részesül, mint amilyet a megtámadott határozat biztosított.

- 8 A felperes az okafogyottság megállapítása iránti kérelemre vonatkozóan a Törvényszék Hivatalához 2010. március 9-én benyújtott észrevételeiben ellenezte az említett kérelmet. E tekintetben azzal érvel, hogy a 2010. február 4-i bizottsági határozat nem szüntette meg teljes mértékben a keresete tárgyát, mivel a Bizottság még mindig nem biztosított a számára hozzáférést bizonyos, a 2009. június 19-i – a megtámadott határozat alapjául szolgáló – kérelmében említett dokumentumokhoz.

- 9 A Törvényszék a 2010. április 28-i végzésben úgy határozott, hogy a Bizottság által a kereset okafogyottságának megállapítása iránt előterjesztett kérelemről az eljárást befejező határozatban dönt, és a költségekről nem határozott.

- 10 A felperes a válaszában hangsúlyozza, hogy nem a Bizottság 2010. február 4-i határozata ellen indított keresetet, és a Törvényszéktől azt kéri, hogy a megtámadott határozat alapján döntsön, a 2010. február 4-i bizottsági határozatot pedig hagyja figyelmen kívül. A felperes másodlagosan azzal érvel, hogy e határozatra tekintettel csatlakozna a Bizottság 2010. február 4-i, okafogyottság megállapítása iránti kérelméhez azzal a feltétellel, hogy a Bizottság vállalja a felperes részéről felmerült költségek viselését. A Bizottság a viszonyválaszában többek közt közli, hogy a felperessel nem jutott egyezségre a jelen eljárás költségeinek fedezésére szánt, elfogadható összeg tekintetében.

A felek kérelmei

- 11 A felperes kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 12 A Bizottság kéri, hogy a Törvényszék:
- elsődlegesen állapítsa meg, hogy a kereset okafogyottá vált, és arról már nem szükséges határozni;
 - másodlagosan megalapozatlanság miatt utasítsa el a felperes keresetét;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 13 A Bizottságnak a 2010. február 4-i, okafogyottság megállapítása iránti kérelmére, a felperesnek az e kérelemre vonatkozó, 2010. március 9-i észrevételeire és a válasza tekintettel a Törvényszék az eljárási szabályzat 114. cikkének (3) bekezdése szerint megállapítja, hogy a közbenső eljárási kérdést szóbeli szakasz nélkül kell elbírálni.
- 14 Először is emlékeztetni kell arra, hogy amennyiben a jogvita tárgya az eljárás során megszűnik, a Törvényszék nem hozhat érdemi határozatot, mivel az ilyen határozat a felperes számára semmilyen előnnyel nem jár (a Törvényszék T-355/04. és T-446/04. sz., Co-Frutta kontra Bizottság egyesített ügyekben 2010. január 19-én hozott ítéletének [EBHT 2010, II-1. o.] 43–46. pontja).
- 15 A jogvita tárgyának megszűnését eredményezheti különösen a megtámadott aktusnak az eljárás során történő visszavonása vagy annak helyében új aktus elfogadása (a Bíróság 5/60., 7/60. és 8/60. sz., Meroni és társai kontra Főhatóság egyesített ügyekben 1961. június 1-jén hozott ítéletének [EBHT 1961., 201. o.] 213. pontja, és a Bíróság 82/85. sz., Eurasian Corporation kontra Bizottság ügyben 1985. november 11-én hozott végzésének [EBHT 1985., 3603. o.] 11. pontja; valamint a Törvényszék T-26/97. sz., Antillean Rice Mills kontra Bizottság ügyben 1997. szeptember 17-én hozott végzésének [EBHT 1997., II-1347. o.] 14. és 15. pontja).
- 16 Ebben az összefüggésben meg kell állapítani, hogy amennyiben a hatályon kívül helyezett aktus joghatása – ellenkező rendelkezés hiányában – a hatályon kívül helyezésekor megszűnik (lásd ebben az értelemben a 16/59–18/59. sz., Geitling és társai kontra Főhatóság egyesített ügyekben 1960. február 12-én hozott ítélet [EBHT 1960., 45. o.] 65. pontját), az olyan aktus, amelyet visszavontak, és amelynek új aktust léptettek a helyébe, teljes mértékben eltűnik az Unió jogrendjéből. Az aktusok visszavonása tehát általában *ex tunc* hatályú (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-184/01. sz., IMS Health kontra Bizottság ügyben 2005. március 10-én hozott végzésének [EBHT 2005., II-817. o.] 34–41. pontját, valamint T-120/09. sz., Phoenix-Reisen és DRV kontra Bizottság ügyben 2010. szeptember 9-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 23. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 17 Ezenfelül meg kell állapítani, hogy kivételesen előfordulhat, hogy a megsemmisítés iránti kereset azon aktus visszavonása ellenére, amelynek megsemmisítését kérelmezik, nem válik okafogyottá abban az esetben, ha a felperes részéről mégis elégséges érdek marad fenn az aktust formálisan megsemmisítő ítélet meghozatala iránt (lásd a T-211/02. sz., Tideland Signal kontra Bizottság ügyben 2002. szeptember 27-én hozott ítélet [EBHT 2002., II-3781. o.] 48. és 49. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 18 A jelen ügyben kétségtelen, hogy a felperes csak a megtámadott határozat megsemmisítését kéri. Annak ellenére ugyanis, hogy a Bizottság az eljárás során elfogadta a megtámadott határozat helyébe lépő, 2010. február 4-i határozatot, a felperes a válaszában kifejezetten közölte, hogy nem kívánja a kérelmeit oly módon módosítani, hogy azok kiterjedjenek a 2010. február 4-i bizottsági határozatra, annak ellenére, hogy erre az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében jogosult volt (lásd a Törvényszék T-228/02. sz., Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran kontra Tanács ügyben 2006. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-4665. o.] 28. és 29. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 19 Ezenfelül a 2010. február 4-i bizottsági határozat egyértelmű szövegéből kitűnik, hogy a Bizottság „a [megtámadott] határozatot visszavonja, és a felperes 2009. június 19-i megerősítő kérelmére válaszként új határozatot fogad el”. Következésképpen a fenti 15. és 17. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel meg kell állapítani, hogy a jelen kereset okafogyottá vált.
- 20 Meg kell ugyanis jegyezni, hogy a megtámadott határozat visszavonása és a 2010. február 4-i bizottsági határozat elfogadása a felperes tekintetében ahhoz az eredményhez vezetett, amelyet a felperes a jelen keresettel elérni kívánt, nevezetesen a megtámadott határozatnak az uniós jogrendből való eltűnéséhez. Ezenfelül meg kell állapítani, hogy a felperes nem terjesztett elő olyan bizonyítékot, amely igazolná a megtámadott határozat alaki jogellenességét megállapító ítélet meghozatalához fűződő érdekét.
- 21 A fenti megfontolásokból következően a jelen keresetről már nem szükséges határozni.

A költségekről

- 22 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 6. §-a értelmében, ha az eljárás okafogyottá válik, a költségekről a Törvényszék szabad mérlegelése szerint határoz.
- 23 A Törvényszék álláspontja szerint a jelen ügy sajátos körülményei között a fent említett rendelkezés helyes alkalmazásának minősül az a döntés, hogy a felek maguk viseljék saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A keresetről már nem szükséges határozni.

2) A felek maguk viselik saját költségeiket.

Luxembourg, 2011. január 12.

E. Coulon
hivatalvezető

E. Moavero Milanese
elnök